

Nem ellentétes az uniós joggal a távoltartási intézkedés kötelező alkalmazása a családon belüli erőszak valamennyi esetében, még akkor sem, ha a sértett folytatni kívánja az együttélést támadójával

A családon belüli erőszakkal szemben biztosított ilyen büntetőjogi védelmi intézkedés nemcsak a sértett érdekeinek védelmét szolgálja, hanem általánosabb, társadalmi érdekek védelmét is

Családon belül elkövetett bántalmazás miatt a spanyol bíróságok kötelesek büntetőjogi szankciókat kiszabni, és minden esetben kötelezően alkalmazniuk kell egy olyan büntetést, amely az erőszakos cselekmény elkövetőjének megtiltja a sértett megközelítését. E távoltartási intézkedés meghatározott minimális időtartamú, és a sértett védelmére szolgál. E távoltartási intézkedés megsértése önmagában is bűncselekményt valósít meg.

M. Gueye-t és V. Salmerón Sánchezt élettársuk sérelmére elkövetett bántalmazás miatt ítélték el. Egyéb szankciók kiszabásán túl mellékbüntetésként 17, illetve 16 hónapra eltiltották őket a sértettek megközelítésétől vagy a velük való kapcsolatfelvételtől. E mellékbüntetések kiszabását követően viszonylag rövid idő múltán M. Gueye és V. Salmerón Sánchez folytatta az együttélést a sértettekkel, azok kívánságára. A velük szemben alkalmazott távoltartás mellékbüntetés megsértése miatt letartóztatták és elítélték őket. Elítélésükkel szemben mindketten az Audiencia Provincial de Tarragona-hoz (tarragonai tartományi büntetőbíróság) (Spanyolország) fellebbeztek. Élettársával egybehangzóan mindkét elítélt arra hivatkozott, hogy az együttélésnek élettársuk szabad beleegyezésével történt folytatása nem valósítja meg a távoltartás mellékbüntetés be nem tartásának bűncselekményét.

E körülmények között az Audiencia Provincial de Tarragona lényegében azt kívánja megtudni, hogy ellentétes-e a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló kerethatározattal¹ egy olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében családon belül elkövetett bántalmazás esetén a nemzeti bíróság számára annak ellenére is kötelező távoltartás büntetést alkalmazni az erőszakos bűncselekmény elkövetőjével szemben, hogy a sértett vitatja az ilyen büntetés alkalmazását, és folytatni kívánja kapcsolatát az elkövetővel.

A mai napon kihirdetett ítéletében a Bíróság rámutat, hogy a kerethatározat a büntetési nemek tekintetében nem tartalmaz rendelkezést, és hogy azokat csak a tagállamok írhatják elő nemzeti jogalkotásukban a bűncselekmények szankcionálása céljából. **A kerethatározat célja** ugyanis **annak biztosítása, hogy a sértett hatékonyan és megfelelő módon vehessen részt a büntetőeljárásban**, és ennek érdekében bizonyos eljárási jogokat biztosít számára (többek között a meghallgatáshoz és a bizonyítékok szolgáltatásához való jogot). Így tehát, **e célkitűzésre tekintettel** a Bíróság megállapítja, hogy a **kerethatározatból nem következik, hogy egy olyan kötelező távoltartási büntetést, mint amilyen az alapügyben szerepel, ne lehetne a sértett véleménye ellenében alkalmazni.**

Ezt követően a Bíróság a **kerethatározat által a sértett számára biztosított meghallgatáshoz való jog terjedelmét, és annak a bűncselekmény elkövetőjével szemben alkalmazott büntetésre gyakorolt hatásait** vizsgálja. E tekintetben a Bíróság rámutat, hogy bár a sértett

¹ A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat (HL L 82., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 72. o.).

számára biztosítandó meghallgatáshoz való jog – azon lehetőség mellett, hogy a sértett ismertesse a cselekmény lefolyását – lehetőséget kell, hogy adjon neki álláspontjának kifejezésére, azonban ezen eljárási jog nem biztosít jogot a sértett számára az elkövetőkkel szemben a nemzeti büntető jogszabályok alapján kiszabott büntetés nemének és mértékének megválasztása tekintetében. A családon belüli erőszakkal szemben a tagállamok büntetőhatalmánál fogva biztosított büntetőjogi védelem ugyanis nemcsak a sértett saját egyéni érdekeinek védelmét szolgálja, hanem általánosabb, társadalmi érdekek védelmét is. Ezért a Bíróság arra a megállapításra jut, hogy **nem ellentétes a sértettnek a kerethatározat által biztosított, meghallgatáshoz való jogával, ha tagállami jogalkotó meghatározott minimális időtartamú kötelezően alkalmazandó büntetést ír elő, különösen akkor, ha a sértett egyéni érdekei mellett más érdekeket is figyelembe kell venni.**

Következésképpen a Bíróság megállapítja, hogy nem ellentétes a kerethatározattal, ha valamely tagállam büntetőjogában kötelezően alkalmazandó, meghatározott minimális időtartamú távollattartás büntetést annak ellenére is kiszabnak a családon belül elkövetett erőszakos bűncselekmény elkövetőivel szemben, hogy azok sértettjei vitatják egy ilyen büntetés alkalmazását.

Végül a Bíróság kimondja, hogy a kerethatározat a családon belül elkövetett bűncselekmények sajátos jellegére tekintettel, megengedi a tagállamoknak az ilyen bűncselekmények miatti büntetőeljárásokban a közvetítés alkalmazásának teljes kizárását.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

*Az ítélet kihirdetése során készülő képfelvételek a következő oldalon érhetők el: „[Europe by Satellite](#)” ☎
(+32) 2 2964106*